

afhendingar þar, sem þær eiga að lenda, þegar skipið kemur þangað; en hinum sendingunum skal koma með landpóstum. **127**
14. nóv.

— *Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans í Reykjavík um endurgreiðslu á ofheimtuðum tolli.* — Í þóknanlegu brjefi 11. f. m. hafið þjer, herra bæjarfógeti, skýrt frá, að með póstgufuskipinu Arktúrusi hafi í síðustu ferð þess komið hingað til faktors Chr. Zimsens 80 fl. af víni, er á vöruskrá skipsins frá 27. sept. þ. á. hafi verið talið «portvin» og «sherry». Hafið þjer því heimtað 30 aura toll af öllum þessum vínföngum, samkvæmt lögum frá 11. febr. þ. á., en síðan hafið þjer komið að raun um, að ekki hafi verið sherry nema í 30 fl. og rauðvín í hinum 50, og hafi eptir því verið heimtað 7 kr. 50 aur. of mikið í toll. Hafið þjer ætlað, að þjer hefðuð ekki vald til að skila sje þessu aptur, og fyrir því mælt til, að jeg samþykkti endurgreiðslu þess.

Út af þessu skal yður þjónustusamlega tjáð, að heri svo til, er lögreglustjóri rannsakar hinar tollskyldu vörur, að honum reynið missagt til þeirra í tollseðli skipsins eða farmskrá, mun ekkert því til fyrirstöðu samkvæmt 2. gr. laganna frá 11. febr. þ. á., að hann lagfæri tollheimtu sína samkvæmt því, sem sannast hefir, og láti hann vottorð sitt um það fylgja tollreikningnum. Fyrir því mun bæjarfógetanum heimilt að endurgreiða Chr. Zimsen verzlunarstjóra þær 7 kr. 50 aura, er hann hefir ofheimtað í toll, og telja sje þetta með útgjöldum í tollreikningnum, sannizt það, að það hafi verið rangtekið, og verði vottorð lögreglustjóra látið fylgja reikningnum.

— *Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Húnavatnssýslu um breytingu á dýrleika jarðar.* — Með þóknanlegu brjefi 2. f. m. hafið þjer, herra sýslumaður, sent hingað bónarbrjef Gísla B. Hjálmarssonar á Æsustöðum, þar sem hann fer þess á leit, að jörð þessi, er orðið hefir fyrir miklum skemmdum síðan hið nýja jarðamat fór fram, verði færð niður að hundradatali, og spyrjið þjer, hverja aðferð hafa þurfi til þess að fá hundradatal jarðarinnar leiðrjett.

Út af þessu verð jeg að leiða athygli yðar að því, að dýrleika þeim, sem ákveðinn er í jarðabókinni frá 1861, verður ekki breytt nema með samþykki löggjafarvaldsins, og skal yður tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutadeiganda, að framkvæmdarvaldinu muni varla þykja ástæða til að stinga upp á því, að farið verði að breyta dýrleika einnar jarðar, nema því að eins, að það sannist með löglegri skoðunargjörð, að jörðin hafi gengið *mjög mikið* úr sjer, og það því síður, sem ælla má að eigi verði langt að biða gjörsamlegrar endurskoðunar á öllu jarðamatinu.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um skiptingu Bjarnanesshrepps í tvo hreppa.* — Með þóknanlegu brjefi frá 25. f. m. hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer bónarbrjef hreppsnefndarinnar í Bjarnanesshreppi, um, að hreppi þessum, sem tekur yfir 3 kirkjusóknir, Bjarnaness, Hoffells og Einholts, sje skipt í 2 hreppa, og verði Einholtssókn hreppur útaf fyrir sig, en Bjarnanessókn og Hoffellssókn einn hreppur. Sýslunefndin í Skaptafellssýslu hefir mælt með þessari beiðni, og þjer, herra amtmaður, samkvæmt þessum meðmælum lagt það til, að skiptingin verði samþykkt. Hafið þjer jafnframt skýrt frá, að Bjarnanesshreppur hafi að undanfögnu **130**
14. nóv.

130 í raun rjettri verið álitinn 2 framfærsluveitir, hvor annari óháð; hafi Einholtssókn verið
14. nóv. annarsvegar, en Bjarnanes og Hoffellssókn hins vegar, og hvor fyrir sig staðið straum af
sinum þurfamönnum eptir þeim reglum, er gilda um sjálfstöða hreppa, og hvor haft sinn
sveitarsjóð. Aðskilnaður sá, sem sótt er um, sje því ekki annað en löggilding ástands
þess, er nú er, og muni ekki hafa í för með sjer neina skiptingu á sveitarþyngslum eða
eignum, er áður hafi verið sameign beggja hreppanna.

Fyrir því úrskurðast samkvæmt 23. gr. sveitarstjórnartilskipunarinnar frá 4. maí 1872,
að Bjarnaneshreppur í Austur-Skaptafellssýslu skal vera 2 hreppar eptirleiðis, og skal vestri
hreppurinn ná yfir Einholtssókn og nefnast Mýrahreppur, en eystri hreppurinn yfir Bjarna-
nessókn og Hoffellssókn, og heita Nesjahreppur. Skiptingin skal fara fram undireins og
amtmaður samkvæmt 2. gr. tilsk. 4. maí 1872 hefir tiltekið tölu hreppsnefndarmanna í
hvorum hinna nýju hreppa og búð er síðan að kjósa í hreppsnefndirnar. Sveitarþyngsl-
um þeim, er liggja nú á Bjarnaneshreppi, og eignum þeim, er hreppurinn á, taka hinir nýju
hreppar við að sömu tiltölu og áður fylgdi Einholtssókn annarsvegar, og Bjarnanes og
Hoffellssókn hinsvegar.

Fari svo, að síðan komi upp sveitarþyngsli í öðrum hvorum hinna nýju hreppa, er
eigi rót sína í fjelagsskap þeim, er staðið hefir milli þeirra að undanförunu, skal skipta
þeim álögum jafnt milli hreppanna, og skal skera úr slíkum málum á sameiginlegum fundi
beggja hreppsnefndanna.

Þetta er hjer með tjáð yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og
ráðstafanar.

131 — *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um*
14. nóv. *skaðabætur fyrir glataðar peningasendingar með pósti.* —
Með þóknanlegum brjefum yðar, herra amtmaður, frá 30. oktbr. f. á. og 23. febr. þ. á.
meðtók jeg skýringar um 2 peningasendingar, sem komið hafði verið með norðurlands-
pósti frá Hjarðarholti í Mýrasýslu síðustu ferð hans árið 1872, og voru í annari þeirra
22 rd. 43 sk., er sýslumaðurinn í Borgarfjarðarsýslu sendi sýslumanninum í Húnavatnssýslu
sem skiptaráðanda í dánarbúi Stefáns Hjörleifssonar úr Miðfirði, er hafði druknað það ár,
en í hinum 15 rd., er sendir voru af hreppstjóranum í Reykholtisdalshreppi, Gísla Eggerts-
syni, til prestsins á Kviabekk, sira Stefáns Árnasonar, og áttu að afhendast Sigurði Sig-
mundssyni á Minni-Þverá í Fljótum; en hvorug sendingin komst til skila. Hefi jeg síðan
leitað frekari skýringar um þetta mál, og tjái nú herra amtmanninum til þóknanlegrar
leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigendum það, er nú skal greina.

Með því að áminnstar póstsendingar hafa sendar verið áður en tilskipun frá 26. febr.
1872 óðlaðist gildi, verða reglur þær, sem settar eru í 13. gr. nefndrar tilskipunar um
skaðabótaskyldu póstsjórnarinnar og fyrningu þessarar skyldu, ekki notaðar í máli þessu,
og ekki verða heldur greiddar neinar skaðabætur úr póstsjóði fyrir hinar glötuðu sending-
ar; en þar sem það virðist nægilega sýnt og sannað í málinu, að peningaböggjar þeir, er
hjer ræðir um, hafi verið sendir á stað með pósti frá Hjarðarholti, og að þeim hafi ekki
verið skilað í hendur þeim, er þeir áttu að fara til, frá póstaðgreiðslunni á Hnlausum
eða á Akureyri, af því þær fundust ekki í póstskrínunum eða póstitöskunum, þegar póstur
kom þangað, en aptur á móti hefir ekki orðið uppgötvað, hvernig peningaböggjar þessir
hafi glatazt, á meðan þeir voru í vörzlum póstsjórnarinnar, þá hefi jeg leyft eptir at-
vikum, að greiða megi af fje því, sem veitt er með 16. gr. fjárlaganna til óvissra útgjalda